

CHRONICLE

WWW.STUDENTSUMMIT.CZ

8. BŘEZNA 2015

8/XX

Úhel pohledu

3

Černá propaganda
v rukách Kremlu

4

Geneze novin
Chronicle

10

Nejslavnější z neznabohů míří na Hanou

www.thetimes.co.uk

Náboženství je v českých zemích po staletí výbušné téma a dnes tomu není jinak. Sotva trochu utichly vzrušené diskuze o církevních restitucích, vygradovaly debaty o islámu a zejména o muslimech v Evropě. Do této zjitřené atmosféry přijíždí do Olomouce na festival vědeckých filmů biolog a přímluvce ateismu Richard Dawkins, který se netají tím, že považuje všechna náboženství za hloupá.

Sídlo moravského arcibiskupství paradoxně přitahuje světoznámé kritiky náboženství. Loni přijel na týž festival, Academia Film Olomouc, Dawkinsův blízký přítel, fyzik Lawrence Krauss, což mezi moravskými i českými intelektuály způsobilo drobné pozdvižení. Krauss tehdy poskytl filozofovi Tomáši Hříbkovi rozhovor pro Lidové noviny. Oba pánové si notovali a Krauss spíše než stře-doevropskou opatrnost projevil ve svých názorech anglosaskou dravost. Například když komentoval větší toleranci svých jinak antikle-rickálních přátel k buddhismu: „Já si myslím, že buddhismus je stejná hromada nesmyslů jako jiná náboženství.“ I vzhledem k tomu, že Lidové noviny jsou (a zejména dříve byly) listem spíše konzervativním, byl oheň na střeše a vzrušené polemiky neustávaly ani dlouho po Kraussově odjezdu.

Lze čekat, že vystoupení Dawkinsovo způsobí ještě více zlé krve, neboť jako každý člověk s jasnými a výraznými názory má britský biolog zástupy odpůrců, a to nejen věřících. Než si o nich ale budeme povídat, podívejme se nejdřív na to, co vlastně ten Dawkins říká. Vynechejme teď jeho práci na poli biologickém, zejména rozvoj a popularizaci konceptu sobeckého genu, a otevřeme si jeho asi nejslavnější dílo, Boží blud (God Delusion) z roku 2006.

„Což nestačí, že je nějaká zahrada krásná, copak je nutné věřit, že v ní bydlí rusalky?“, otvírá knihu citát amerického spisovatele Douglase Adamse (1952-2001). Úvod je to výstižný: Dawkins totiž chce dokázat ze všech myslitelných úhlů pohledu, že náboženství je nejen nepotřebné, nelogické, ale dokonce škodlivé. Vzhledem k tomuto

» pokračování na str. 2

Černá propaganda v rukách Kremlu

„Porazit armádu nepřítele i bez boje je pravým vrcholem válečnického umění“, napsal Sun-c' v knize Umění války a položil tak základy moderní propagandy, která je v současné době hojně využívána v boji Východu proti Západu; v obnoveném boji „studené války“, která byla některými experty ještě donedávna považována za pasé.

Propaganda z let Sovětského svazu však prošla nutnou transformací, vzala za své moderní technologie a vedle televizních kanálů, tradičního tisku a radiových stanic do svého repertoáru přibrala internetová diskuzní fóra, zpravodajské servery a hojně začala využívat také sociální sítě

jako Twitter či Facebook. Věk moderních technologií poskytuje ruské propagandě možnosti, o kterých se jí ani nesnilo. Současná ruská propaganda nejvíce snahy mluvit pravdu, nebo aspoň nepůsobí dojmem, že se o takový cíl snaží. Pravda jako by pro ni po vzoru pragmatismu

» pokračování na str. 4

ndlr.eu

Michal Zikmund
redaktor Chronicle

Milí delegáti,

možná vám dnes vaše diáře sdělily, že je Mezinárodní den žen. Jeden z těch úsměvných pozůstatků minulého režimu, jako třeba Svátek práce, říkáte si možná. Nebo vám křivdím – tím lépe pro nás všechny. MDŽ potkal v mých očích stejný osud jako právě třeba Svátek práce, ale i mnoho dalších tradic, které měly svůj význam. Generace našich rodičů je musela slavit okázalými gesty. Staly se přívěškem režimu; rituálem, kompulzí spíše než živelnou, upřímně pročitěnou slavností. Staly se časem vlastní parodií. A tak byly po revoluci vykázány stejně jako mnoho dalšího (dokonce i slova, ideály, hodnoty!) do směšného retra, které je předmětem zájmu převážně popkulturní produkce. Ale proč? Mohou snad newyorské ženy, šičky, které v roce 1909 stávkovaly za důstojné pracovní podmínky, za československé poúnorové panoptikum oficiálních, se Stranou pevně svázaných, ženských organizací a jejich funkcionářek? Mohou snad dokonce za normalizaci, s níž si nyní MDŽ nejčastěji spojujeme? Místo toho, aby se naše společnost chopila šance rehabilitovat to, co bylo zneužito, očistit to, co bylo pošpiněno autoritářstvím, zahazuje to. Jak málo vděku vůči ženskému hnutí, které za nějakých dvě stě let dokázalo pozvednout ženy z *horších mužů* (jak je nazval Aristotelés), v podstatě bez šance rozhodovat o vlastních životech (nechme stranou anomálie jako jednu ženu na českém trůně, a to jen v zájmu zachování dynastie) v plnohodnotné členy společnosti. Nemusíme rozdávat kariafiáty. Stačí se chvilku pozastavit a zamyslet se - co ještě musíme a můžeme udělat. Doma nebo ve světě. Ženská práva jsou totiž právy nás všech.

Nejslavnější z neznabohů míří na Hanou

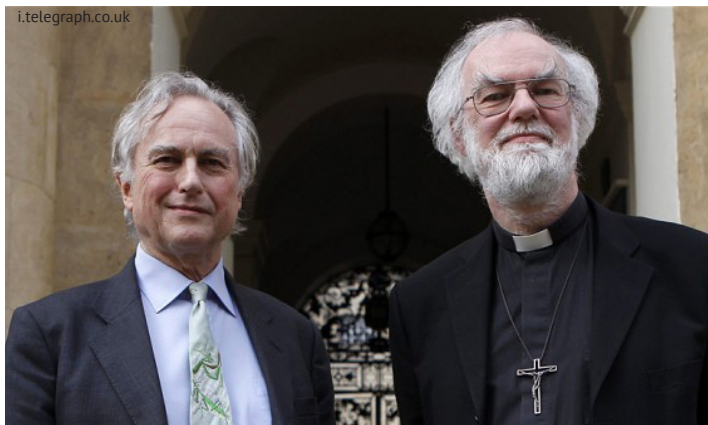
» pokračování ze str. 1

ambicióznímu záměru je výsledkem tak trochu pelmel, v němž je mnoho pouze naznačeno – o to je však Boží blud čtivější. Navíc se Dawkinsova argumentace zcela nerozpadá, protože stojí na společných základech. Mějme náboženství za hypotézu boží existence a pracujme s ní jako s jakoukoliv jinou hypotézou – jaképak ohledy? Pokud někdo s hypotézou přijde, je třeba, aby pro ni uvedl důkazy – na verifikaci a falzifikaci stojí evropské osvícenské myšlení.

Pro omezený prostor nemůžeme rozebírat, jak Dawkins (notně jedovatě) argumentuje proti různým

zumí, komentuje to Dawkins. Pak vyvrací i trochu sofistikovanější teorie, jako tzv. neredukovatelné složitosti, např. lidské oko. Pro nedostatek místa odkazujeme na plné znění knihy. Pro českého čtenáře je podstatné zdůraznit, že i přes velmi vágní argumentační základ se leckde v USA učí ID jako plnohodnotná alternativa k darwinismu.

Co tedy zbývá, když nelze verifikovat hypotézu boží existence ani falzifikovat darwinismus? Mlžit. Dawkins parafrázuje častý argument přibližně takto: nemáme důkazy pro boží existenci ani proti ní, je to tedy padesát na padesát. Aby nevymýšlel již vymyšlené, připo-

Richard Dawkins po debatě s arcibiskupem z Canterbury - sejde se v ČR třeba s Tomášem Halíkem?

druhům navrhovaných důkazů boží existence - od ontologického důkazu raněstředověkého učence sv. Anselma z Canterbury přes vrcholněstředověkého sv. Tomáše Akvinského až po zjevení v portugalské Fátimě v roce 1917 či různé „důkazy“ čistě emocioální. Odkazujeme tedy čtenáře na plné znění knihy a pokračujeme dále.

Nejsou-li pozitivní důkazy boží existence, argumentuje Dawkins, musí přijít na řadu torpédování hlavní opory ateismu – Darwinovy evoluční teorie. Nejprimitivnější forma této strategie má podobu sisyfovského hledání chybějících vývojových článků: hle, tady něco chybí, tedy se Darwin mýlil a Bůh existuje! Chybějící článek se poté obvykle nalezne a zastánci inteligentního designu (což je ve své podstatě totéž, co učení o stvoření) se zkrátka zaměří jinam. S tím se nežídná pojí interpretace evoluce jako ohromné náhody, která je velmi nepravděpodobná. Kdo to říká, darwinismu jednoduše nero-

míná metafora o čajové konvici, který sestavil jiný britský ateista a filozof Bertrand Russell (1872-1970). Pokud by někdo tvrdil, že kolem Slunce obíhá čajová konvice, moc malá na to, aby ji bylo možné zaměřit dalekohledy, souhlasil by snad někdo jiný, že je pravděpodobnost její existence 50%? A proč to tedy v oblasti náboženství často funguje?

A pro případ, že by to nestačilo, nezůstává Dawkins v defenzivní pozici a na logičnost hypotézy boží existence přímo útočí. Věda chce vyprávět příběh o tom, jak vzniklo postupně složitější z jednoduššího. Ze samooživených kapek v praocéanu (to je alespoň teorie ruského biologa A. I. Oparina) až k člověku, který pak vytváří náboženské systémy, aby vysvětlil svoji existenci. Teorie stvoření říká, že nejprve byla forma bytí nekonečně dokonalá, tedy Bůh, který pak, kdo ví proč, tvořil organismy od primitivních po dokonalejší. Dodáváme: i ten nejdokonalejší tvor na Zemi však

má třeba slepé střevo, orgán nejen zbytečný, ale i potenciálně nebezpečný.

Abychom popřáli sluchu i Dawkinsonovým odpůrcům (*budiž slyšena i druhá strana*, pravili starořímský právníci), opusťme už Boží blud, byť tím zcela opojíme například Dawkinsovu rozsáhlou argumentaci, proč je podle něj náboženství vyloženě škodlivé. Jiný uznávaný biolog a originální esejista, profesor Stanislav Komárek (účastníci Summitu si mohli na III. přípravném setkání vyslechnout jeho názory na postavení žen ve společnosti), napsal ke knize doslov, v níž Dawkinse obviňuje z fanatismu a přirovnává ho k marxistickým teoretikům vědeckého ateismu. Ještě že žijí ve státě, zvolává Komárek, kde je Ideopolicie (narážka na Orwellův dystopický román 1984) všeho zabarvení redukována na minimum; Dawkins je mu prorokem, který „ví, jak jiného obšťastnit a komu zapnout tipes“ a kdyby byl nablízko, přidal by se profesor Komárek provokativně k božitélovému průvodu a „demonstrativně pomáhal nést nebesa nad flandákem co možná nejbizarnějším“. Podobně vykreslili Dawkinse libertariánští tvůrci amerického seriálu *South Park*, který si přitom dělá z náboženství legraci velmi „nehalíkovskou“ – jako potenciálního fanatika, který ve spojení s transsexuálním učitelem hlavní čtveřice postav, panem/paní Garrison, položí základ světa bez náboženství, ale o nic méně násilného. Tyto a jiné námítky (fanatismus, zbytečná necitlivost a netolerance) shrnuje v předmluvě Božího bludu Dawkins sám a připojuje svoji protiargumentaci.

Čím skončí? Tím, čím končí kniha samotná – poselstvím. K naplněnému životu není třeba víry, říká Dawkins, ani naděje na vykoupění – cituje spisovatelku viktoriánské éry, Emily Dickinson: „Život je sladký právě proto, že už se nikdy nevrátí.“ Boží blud je kniha velice provokativní, ale právě proto můžeme doporučit všem mladým intelektuálům z Pražského studentského summitu, aby si ji přečetli a udělali si na ni vlastní názor.

MICHAL ZIKMUND

Úhel pohledu

1. V kontextu nedávné tragédie v Uherském Brodě, kde vrah střílel legálně drženou zbraň, domníváte se, že má Česká republika ve věci vydávání zbrojních průkazů dostatečnou legislativu?

2. Myslíte si, že za nedávnou vraždou ruského opozičního politika Borise Němcova může, byť nepřímo, stát ruská vláda?

Samuel Kolesár
Model V4+

1) Áno, má. Tunajšie zákony predstavujú ideálny pomer medzi ultra-liberálnym modelom, aký funguje napríklad v niektorých štátoch USA. Ukazuje sa miestami ako problematický, a absolútne „anti-gun“ politikou akú nájdete v niektorých štátoch EÚ či USA (aj napriek všeobecne viac gun-friendly prostrediu je v niektorých štátoch federácie väčší problém získať zbraň ako napr. v ČR). Za zamyslenie by však stálo dôslednejšie prešetrenie žiadateľa – zavedenie povinných psychologických testov, pravidelné preškolenie atď. Nie je možné predávať zbrane voľne v supermarketoch, ale ani ich plošne zakázať – len je treba nájsť vhodný kompromis.

2) Súčasná ruská politická elita má nepríjemný zvyk svojich kritikov nie príliš vyberavým spôsobom umlčať. V ostatných rokoch sme boli svedkami situácií ako z filmov či z histórie – prípady otráv novinárov v zahraničí, politické procesy, zabavovanie majetku. Nie je pochyb o tom, že ruské tajné služby pracujú na plné obrátky doma aj v zahraničí. A odstránenie Borisa Nemcova ruskému režimu len pomohlo. Na prvý pohľad by tu teda istá spojitosť byť mohla. Ak boli motívy vraždy politickej, ťažko uveriť, že by sa k podobnému činu odhodlal „obyčajný“ fanúšik prezidenta Putina.

Iva Gejdošová
Model NATO

1) Ano. Žadateľ o zbrojný průkaz musí projít lékařskou pohlídkou, kde je rozhodnuto, zda je zdravotně a psychicky způsobilý. Dále musí absolvovat kurz obsahující přednášky, zacházení se zbraní a střelbu. Pakliže hovoříme o prodloužení zbrojního průkazu, je zde klíčovou osobou obvodní lékař. Obnovení bylo dříve ohraničeno lhůtou pěti let, v loňském roce byla zvýšena hranice na deset let. Přikláním se k názoru, že by měla být zachována hranice původní. V případě nedávné tragédie pochybil a selhal právě obvodní lékař, který podepsal žádost o prodloužení. Na základě jeho potvrzení mu mohl zbrojný průkaz, bohužel, být bez problému nadále prodloužen.

2) Domnívám se, že cílem byla provokace Ruska. Rozdmýchávání ohně není nyní v zájmu Ruska, tudíž jsem názoru, že vražda nebyla nařizením Kremlu. Samozřejmě Němcov byl trnem v Putinově oku, byl spoluorganizátorem demonstrace, jež dle jeho slov mohla přispět k vystřízlivění Kremlu, a která se měla konat v sobotu na Rudém náměstí. Je evidentní, že čin byl naplánován. Obávám se, že souhra okolností není náhodná a absence fakt znesnadní vyšetřování. Vražda Němcova například na poslední chvíli ovlivnila volby v Estonsku, kde Reformní strana porazila favorizované proruské centristy. Právě tyto důsledky mohly být v zájmu sousedních států.

Adam Čejka
Model OSN

1) Jednoznačně ano. Právě nedávná střelba v Uherském Brodě mě přiměla k malému průzkumu a byl jsem mile překvapen. K získání zbrojního průkazu, jako ostatně k mnoha jiným osvědčením, vede poměrně dlouhá cesta. Od splnění věkové hranice, přes potvrzení o zdravotní způsobilosti až po prokázání trestní bezúhonnosti. Navíc jsme jednou z pouze tří zemí na světě, kde je k získání průkazu potřeba zkouška způsobilosti před komisařem. To se mi zdá jako velmi solidní ochrana před podobnými incidenty, o čemž svědčí i jejich výjimečnost v naší zemi.

2) Na straně jedné ruská vláda a prezident, který se osobně zaručil vyšetřit tento zločin, na straně druhé obavy o život vyřčené Němcovem jen pár dní před jeho smrtí a celkově mnoho nejasností a zdánlivě vševysvětlujících teorií. Jsem toho názoru, že jen málo lidí od Kyjeva na západ by překvapilo, kdybychom se za pár týdnů nebo měsíců dozvěděli, že za činem stál opět Kreml. Stejně jako tomu bylo s neoznačenými vojáky na Krymském poloostrově na jaře 2014. Do té doby ale můžeme pouze spekulovat.

OBSAH

2
Téma vydání:
Nejslavnější
z neznabohů míří
na Hanou

3
Úhel pohledu

4
Černá propaganda
v rukách Kremlu

5
Model OSN

8
Model NATO

9
Model EU

Model V4+

10
Geneze novin
Chronicle

TIRÁŽ

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149, vydává ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁZKY – Žitná 27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; www.amo.cz / www.studentsummit.cz, e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz; šéfredaktor: Michaela Šrámková, tel.: 728 005 323, e-mail: chronicle@amo.cz; **redakce:** Bára Bečvářová, Tereza Haniaková, Vendula Kotyzová, Anežka Majdánková, Tereza Rasochová, Michal Zikmund; **fotografie:** Michal Janata, Tereza Haniaková, Karel Havlík, Eva Prudilová; **grafické zpracování:** Michaela Šrámková. Prezentované názory nemusí vyjadřovat stanovisko redakce (vydavatele).

Černá propaganda v rukách Kremlu

» pokračování ze str. 1

ztratila starý význam obecně mantry a nabyla význam nový – „Pravdu má ten silnější a přesvědčivější.“ Kreml tak nepřesvědčuje masy o pravdivosti svých tvrzení, spíše se snaží, aby všem bylo jasné, kdo tu diktuje – a kdo má moc diktovat – onu „pravdu“.

Cíle Kremlu v rámci „reinkarnované studené války“ bychom mohli rozdělit do tří základních kroků. Prvním z nich je snaha rozdrtit na padrť komunikaci nepřítele – tohoto cíle dosahuje skrze skupování západních médií, DDoS útoky a zastrahování nepohodlných žurnalistů. Dalším krokem je demoralizovat nepřítele skrze jeho matení expertů rozdílnými zprávami o situaci skrze renovovaná fóra a dezinformační kampaně. Konečným krokem je převzetí vládnoucí struktury. Jejchce dosáhnout rozdělením Západu po vzoru *rozděl a panuj* a finančním zajištěním politického vlivu.

Sun-c' také řekl: „Ukáže-li se vojsko v plné síle a slávě, opustí nepřítele všechni spojenci. Sobě důvěřuj a nepříteli ukaž svou slávu, pak padnou jeho města do tvých rukou.“ Pozorovatel má pak dojem, že právě tímto citátem se Vladimir Putin při vymýšlení své strategie přímo inspiroval. Rusko využívá média k demonstraci vlastní bezúhonnosti, velkoleposti a nepřemohitelné síly, aby tak demoralizovala

nepřátelské skupiny nebo menší nové opozice na vlastním území státu. Média svým podporovatelům (zvláště v podobě přívrženců radikální levice a pravice) podala argumenty k jejich přílnutí k velikému Rusku a ještě většímu Putinovi. Na internetovém portálu rádia Hlas Ruska se tak mezi novinkami můžeme dočíst o tom, že Moskevská univerzita má observatoř světové úrovně, či že Ruské vojenské letectvo pokračuje v letech nad Světovým oceánem. Jasná demonstrace síly a neohrožitelnosti.

A co sankce? Z těch si podle Hlasu Ruska stát nic nedělá. Podle Márie Mikušové, ředitelky Mezinárodního slovenského rozhlasu, „zmizela z fasád budov dotěrná reklama, která zakrývala jedinečnou zdejší architekturu.“ Moskvu v době sankcí popisuje jako zábavu a kulturou tepající město, které si ze západních úkladů nedělá těžkou hlavu.

Jedním z nejčastějších témat jsou samozřejmě ekonomické sankce. Ruská strana nejenže komunikuje jejich zdánlivou nesmyslnost skrze vlastní politiky, hojně využívá i varování „odborníků ze Západu“. Mezi taková můžeme počítat například článek serveru Lenta.ru, ve kterém vicekancléř Spolkové republiky Německo, Sigmar Gabriel prohlašuje, že „jakékoliv další ekonomické či politické oslabení

Ruska je krajně nebezpečné pro celý svět.“ Veliký význam má pro Ruskou federaci vlastní prezentace jakožto věřícího, až „svatého“ státu v kontrastu se zkaženým, sexem překypujícím Západem. Mezi poslední články věnující se tomuto tématu patří například text o „běžném problému Ameriky“ – znásilňování ve školách, s přílehlavým titulkem „Znásilňování po americku“.

Bernays charakterizuje propagandu jako „vědomou a promyšlenou manipulaci organizovanými zvyky a názory mas v důležité oblasti demokratické společnosti“, Jowett a O'Donnellová pak rozdělují propagandu do tří kategorií, a to na propagandu bílou, která užívá vybraných informací blízkých zájmům mluvčího, šedou, která překrucuje informace radši, než aby sama vytvářela informace nové, a konečně černou propagandu používající falešné informace a zdroje. Právě u poslední zmíněné bych se ráda zastavila a uvedla pár příkladů z událostí kolem situace na Ukrajině a Krymu a vztahů mezi Východem a Západem.

Konflikt mezi východní a západní Ukrajinou byl pro Rusko přirozené tématem číslo jedna, proto propaganda v této oblasti jela na plné obrátky. Co se ale stane, když najdete pro svou reportáž-divadlo málo herců? Patrně to, co se stalo v Nikolajevce. Tři různé stanice nasnímalý pro svůj rozhovor stejného člověka působícího inteligentně a hodnověrně. Problém ovšem je, že ve třech různých situacích se představí jako 3 různí lidé. Pro Rossia 1 national news je Andrej Petkov obyčejným obyvatelem města, který byl zraněn při protestech proti nové vládě. Byl napaden neonacisty, kteří se dopravili autobusy ukrajinské vlády a ohrožovali nevinné občany zbraněmi, které dostali od Západu. „Druhý“ Petkov se přímo před kamerami NTV national news přiznává k tomu, že je německý špion, od nejménované evropské organizace dostal půl milionu euro, aby nakoupil zbraně a krvavě jimi potlačil Nikolajevské povstání. Poslední Petkov hovoří s The National Independent News of Crimea a představuje se jakožto renomovaný chirurg, hrdina a patriot, který věnoval vlastní peníze na organizaci protestu proti současné ukrajinské vládě.

Na španělské mutaci hlavního

ruského zpravodajského serveru, který komunikuje směrem ke Spojeným státům americkým a Evropě, Russia Today, se objevila zpráva polemizující s tím, zda Spojené státy nestály za vypuknutím viru eboly v Africe. Všimněme si až otrockého následování myšlenky SSSR z dob studené války – v té době Kreml vypustil konspirační teorii tvrdící, že AIDS byl mezi obyvateli afrického kontinentu rozšířen americkou federální vládou ve snaze snížit jejich počet.

Emotivním případem, který oběhl celý Twitter, byl obrázek malé ukrajinské holčičky, držící v rukou vlastnoručně malovaný obrázek s nápisem „I want war.“, publikovaný na Twitteru Nového Ruska. Poprask spustilo nalezení originálního obrázku, který se od své photoshopové kopie liší pouze slůvkem „don't“.

Rusko vedle teorií postavených na jedné - nepříteli promyšlené proklamaci, buduje i celé alternativní reality a vystavuje tak obyvatele Ruska, stejně jako další čtenáře ruských zpravodajských serverů, promyšlenému psyopsu. Na ruských kanálech se tak neustále dovídáte o vybuchujících granátech, agresivních neofašistech potlačující mírumilovné protesty prokremelských Ukrajinců a o nadšeně přijatém připojení k Ruské federaci, a to s bilancí 97% pro.

O příkladech černé propagandy pocházejících z rukou Kremlu bychom mohli mluvit dlouhé hodiny. Namátkou můžeme zmínit případ ukřižovaného dítěte ukrajinskými silami či masakr v syrském městě Adra, jehož hlavní fotografické „důkazy“ byly k dohledání na internetu s datem o měsíc starším, než byl samotný útok.

Některé počiny ruské vlády by se mohly zdát až směšně primitivní, například dnes už nechvalně proslulý případ Andreje Petkova. Ovšem musíme si uvědomit jednu věc. Kreml nemusí být jediný, kdo vysílá informační masáž směrem ke konzumentům mediálních obsahů. Ti si přijímání klamavých informací mnohdy nejsou ani sami vědomi.

LENKA HOMOLKOVÁ

Autorka je studentkou Marketingové komunikace a PR na Fakultě sociálních věd UK v Praze

SOCIAL EVENT

Rada bezpečnosti – UNSC

Patnáctka zástupců členských států UNSC včera poprvé zasedla k téměř kulatému stolu, aby zahájila jednání nad palčivě aktuálními bezpečnostními hrozbami současnosti. Úkolem číslo jedna však bylo přijetí řádné agendy. A třebaže informativní komunikace velvyslanců průběžně probíhala již po několik týdnů před zahájením konference, schválení bodů si vyžádalo celkem 160 minut

(!) vyhoceného, ostrého a frustrujícího vyjednávání. Přijat byl až třetí návrh řádné agendy, ty předcházející byly postupně vetovány Čínou a Ruskem. Zástupci v UNSC se tak na konferenci budou muset vypořádat s tématy zahrnujícími reakci na působení teroristů z Islámského státu, stabilizaci Jižního Súdánu, odpověď na útoky Boko Haram a situaci na jihovýchodní Ukrajině. Jednání nad úvodním bodem,

řešením otázky Islámského státu, obohatil svými podněty přizvaný zástupce Syrské arabské republiky. Velvyslanci jej přímo zasypali závažnými dotazy a podařilo se jim též získat několik zajímavých informací, jež v následných diskuzích ještě dlouho rezonovaly.

Zástupce Jordánska následně předložil obsáhlý návrh rezoluce, který adresoval a upravoval hned několik rovin probíhajícího boje

proti Islámskému státu, a to zejména na území Iráku. Návrh rezoluce čekala zevrubná debata. Jen zástupce Číny stihl předložit hned pět pozměňovacích návrhů. Jednání se vyvíjelo okolo postavení a legitimacy syrské vlády a jejích akcí proti bojovníkům takzvaného Islámského státu, dopadech případně přijatých opatření na stabilitu regionu či mezinárodní obchod a dosavadních výsledcích náletů anti-IS aliance.

Vedle již zmíněných zástupců Číny, Jordánska a Ruska patřili k neaktivnějším řečníkům i velvyslanci Rwandy a Čadu. Svým dílem však rozhodně přispěl každý ze zúčastněných a lze bezpochyby očekávat, že živoucí debaty a tvrdé výměny názorů přinesou i nadcházející den. Kromě hlasování o návrhu rezoluce k prvnímu bodu agendy se očekává i přijetí dokumentu k bodu druhému. I když, kdo ví, co zítřek ještě přinese...

MARTIN MEZENSKÝ

Hospodářská a sociální rada – ECOSOC

ECOSOC v sobotu začal svoji spanilou jízdu konferenčním jednáním. Delegáti usedli za své hlasovací štítky a hned zrána se pustili do diskuze s vervou šelmám podobnou.

Na začátku se při schvalování agendy strhl lýtý boj, zda vše stojí na hospodářském růstu a zda by tedy tento bod agendy měl být vyřešen ihned po problematice HIV/AIDS, nebo jestli je podstatnější řešit urbanizaci jako všeobjímající fenomén. Urbanizace nakonec vyhrála. Jeden z hlavních iniciátorů tohoto návrhu, delegát Venezuely, nakonec vyhrál v rovném souboji nad svým sokem ze Senegalu.

Pořadí agendy jsme tedy měli, a už jsme se mohli pustit do ošemetných nemocí. Kondomy, církve, prostituce, promiskuita, jehly, šamani a mnoho dalších témat přistálo na stůl. Přijali jsme nezměrné množství pozměňovacích návrhů a do debaty se aktivně zapojila valná většina států. Předně bychom měli vzdát hold zástupcům Lucem-

burska, KLDL, USA, Burkiný Faso a Saudské Arábie.

Na sklonku jednacího dne jsme měli hotovou rezoluci a za spolupráce většiny států jsme tuto celodenní práci svrhli do propadliště dějin. Byl to vlastně hezký pocit. Člověk si uvědomí pomíjivost

světa. Poté přišla druhá rezoluce, která se točila především okolo možnosti užití DDT v Burkině Faso. V rámci této debaty bychom měli vyzdvihnout konstruktivnost návrhů Vietnamu, který chtěl konečně tuto diskuzi ukončit.

První jednací den je za námi.

Nezbývá nic jiného, než se těšit, co přinesou dny další. Jestli budou alespoň z poloviny tak famózní jako sobota, bude to konference, na kterou jen tak nezapomeneme.

TOMÁŠ OPAT

Rada pro lidská práva – HRC

Pod patronací Taťany Fischerové

B ylo nebylo, za devatero chodbami a devatero schody se nacházela místnost Rady pro lidská práva, ve které čím chladněji bylo, tím zapálenější se její delegáti zdáli. Během prvního konferenčního dne v Kongresovém centru Praha jsme se tak stali svědky jak ohnivé univerzální periodické revize Lotyšska, tak i zaníceného jednání o prvním bodu agendy.

V průběhu revize delegáti kladli zástupcům Lotyšska během interaktivního dialogu nepříjemné a dotěrné otázky. Díky nim tak zjistili, jaký že je tedy skutečný postoj jejich státu k problematice práv LGBT nebo postavení obyvatel Lotyšska, kteří nemají žádné státní občanství. V tomto bychom především chtěli ocenit přípravu delegátů Nikaraguy a Ruska a delegátky Nizozemska. Ovšem za aktivní zapojení do univerzální periodické revize patří díky všem delegátkám a delegátům.

Na konci pak Rada úspěšně přijala závěrečný dokument, který obsahoval doporučení členských

států Rady, jak v Lotyšsku zlepšit dodržování lidských práv. Jednání o prvním bodu agendy nabralo rychlý spád poté, co byl předložen návrh dokumentu, jehož pozměňování a úpravy zabraly celý zbytek prvního jednacího dne. Díky zapojení mnoha států je obohacení rezoluce opravdu rozmanité, ovšem cesta ke schválení bude ještě trnitá.

Kromě dalších dvou bodů agendy jsme měli možnost zhlédnout aktuální informace o světovém dění. Nabízí se tedy otázka, zda se nebudeme primárně zabývat těmito současnými problémy.

Ačkoli máme před sebou jen přibližně den a půl jednání, otázka k řešení je hodně. Soustředme se na kvalitu a nenechme se strhnout

přílišným spěchem, nebudme příliš plytci a bavme se opravdu k tématu. Toto je způsob, jak zanechat po skončení konference po sobě odkaz ve formě kvalitních dokumentů (možná právě pod vašim jménem) a zapsat se tak do dlouholeté historie našeho projektu.

MICHAELA MATUŠKOVÁ

Výbor pro odzbrojení a mezinárodní bezpečnost – DISEC

P řestože je DISEC stabilně orgánem Pražského studentského summitu, ani druhý den konference se nesešel. Důvodem je, že v prvním jednacím dni zasedal v režimu mezinárodní konference. Účastníci konference téma budoucnosti jaderného odzbrojení jednomyslně otevřeli stanoviskem, že stávající systém jaderné bezpečnosti je nedostatečný a je nutné přijmout další kroky ke zvýšení jeho garancí.

Velmi brzy tak byl předložen brazilsko-kolumbijsko-indicko-japonský návrh nové multilaterální mezinárodní smlouvy. Ta prošla celou řadou více či méně kvalitních pozměňovacích návrhů, během kterých se ukázala převaha těch delegátů, kteří měli nastudovaný jednací řád. Neschválení pozměňovacího návrhu, aniž by kdokoli hlasoval proti, bylo jen špičkou ledovce. Zmínku zasluží i hodinová debata, zda modernizace je, či není zároveň i údržbou nebo zvyšováním počtu jaderných zbraní.

Hlavním výsledkem jednání byl zatím morální závazek států snížit

své jaderné arzenály o 40 % do roku 2050 a úplný zákaz jaderných zkušek. Boj se ale z diplomatického kolbiště přesouvá na národní ministerstva zahraničí a na půdu parlamentů jednotlivých států. Smlouva vstoupí podle záměru předkladatelů v platnost ve chvíli, kdy ji ratifikuje padesát států včetně některých států konkrétně určených.

Právě podpisy smlouvy dnes čekají naše velvyslance, ale až ratifikační národními parlamenty uvedou smlouvu v život. Přesto již vyjednání takové smlouvy je obrovským úspěchem, který může změnit budoucnost nás i našich dětí. Konstruktivní přístup i snaha o nalezení oboustranně přijatelných řešení je klíčem pro svět bez jaderných zbraní. Snad se tímto klíčem stane i včerejší mezinárodní smlouva. Je na velvyslancích, zda smlouvu nezabijí již den po jejím vyjednání. Nicméně to by jistě nebyla cesta, kterou by se po dni vyjednávání chtěli vydat.

MICHAL ŘÍHA

Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu – UNESCO

Po slavnostním zahájení jsme se hned první jednací den vrhli na nominace památek na Reprezentativní seznam nemateriálního dědictví lidstva, přičemž každá nominující skupina měla za úkol co nejlépe obhájit svou památku před plénum.

A VÍTĚZEM SE STÁVÁ...

Debaty se rychle rozběhly už při obhajobě prvního nominovaného prvku. Ve svižném tempu se držela až do konce. Značným pozitivem dnešního jednání bylo i to, že až na malé výjimky se v zodpovídání dotazů vystřídali vždy téměř všichni v nominující skupině a díky palbě otázek z pléna si ani na chvíli nevydechli. Za velkou aktivitu při kladení dotazů je třeba vyzdvihnout zejména delegátky Angoly, Itálie, Ruské federace, Saudské Arábie či delegáta Nikaraguy, jehož bystré dotazy zavařily nejedné skupině.

Během dne se řešilo například to, zda při trénování koní ve Španělské jezdecké škole ve Vídni nedochází

k týrání zvířat, zda by folklórní písně v Mauriciu měly zůstat na regionální úrovni, či se globalizovat. Mnohokrát zaznělo i slovo komercializace. Delegáti se bavili o tom, jestli je v pořádku, že se nomino-

vané prvky používají ke komerčním účelům a zda to neubírá na jejich hodnotě. Zajímavý byl taktéž popis toho, jak se již novorozeňata učí balijským tancům, nebo způsob, jak zabránit loutkovodičům ve vyjadřo-

vání extrémistických názorů během představení pro děti. Byl to tuhý boj, ale do nejlepší trojice delegáti zvolili skupiny Evropa A s klasickým jezdeckým, Amerika A s malbami fillete Porteño a Amerika B s hudbou vallenato. Rozdílem pouhých čtyř hlasů se nakonec stala vítězem skupina Amerika B. Hned po vyhlášení výsledků se v návalu emocí delegát Kolumbie dokonce rozhodl předvést svou vlastní interpretaci hudby vallenato, což byla příjemná tečka za celým nominačním procesem.

PŘÍSLIB DNEŠKA

Po odhlasování vítěze jsme se na posledních pár minut pustili do jednání o bodu agendy Nová eugenika. Byl to ovšem jen krátký úvod. Do tématu se naplno ponoříme až dnes. Přejeme tedy delegátům hodně štěstí a pevné nervy při dnešním jednání!

ANNA GANTNEROVÁ

Program OSN pro životní prostředí – UNEP

Není úplně obvyklé, že by se jednání orgánu UNEP dostalo mimo své obvyklé sídlo Nairobi v Keni. Tento víkend je jednou z mnoha takovýchto výjimek, kdy se diplomaté sjeli do pražského Kongresového centra. Několik měsíců před klíčovým klimatickým kongresem v Paříži delegáti při jednání v Praze dojednávají tři klíčové body pro zdárný úspěch pařížského summitu.

BUDE FOND?

Včerejším tématem byly primární zdroje energie. Snaze Spojených států opanovat jednání usilovně bránily africké státy. Státy černého kontinentu se obávaly imperiálních zájmů maskovaných za „zmatenou charitu“. Nakonec ale došlo k návrhu globálního fondu pro energii a recyklaci. K tomuto návrhu se kromě Spojených států připojily tak rozdílné státy jako Čína, Japonsko, Slovensko, Nizozemsko a Venezuela.

ZELENÉ, ČI NEZELENÉ JÁDRO

Na čínské snahy o nadvládu v oblasti jaderné energetiky dokázaly zareagovat Spojené státy. Dva globální hráči se na tomto bodu dokázaly nečekaně shodnout a thorium-fluoridové jaderné elektrárny čtvrté generace tak byly součástí předkládaného globálního fondu. Kromě toho jsme se dozvěděli, že jaderné elektrárny v Japonsku jsou bezpečné, či že je možné posílat odpad do vesmíru.

ROZVOJ JSOU FINANCE, KNOW-HOW NEBO NĚCO JINÉHO

Návrh o rozvoji energetických sítí jednotlivých států byl probírán v diskuzi. Mělo by dojít k poskytování finančních prostředků nebo pouze k pomoci s vytvořením erudovaných specialistů. V této debatě se aktivně angažovaly mimo jiné Slovensko či Japonsko.

A JAK TO NAKONEC DOPADLO?

V závěru proběhlo hlasování

o předloženém dokumentu, aniž by se ho účastnili předkládající - Čína a Spojené státy. Tento dokument však přijal řadu pozměňovacích návrhů a od původního návrhu byl stejně vzdálený jako globální ekonomika od toho stát se bezuhlíkatou. Dle výsledků jednání bylo vidět, že čas a nervy před klimatickým kongresem v Paříži vrcholí a při včerejším setkání v Praze byl předjednávaný konsenzus v podobě globálního fondu nakonec přijat.

JOSEF KUČERA

Světová obchodní organizace – WTO

První jednací den WTO byl započat úvodním videem „WTO at 20“. V letošním roce totiž reálná Světová obchodní organizace, kterou simulujeme, slaví dvacáté výročí své existence. Následně jsme se pustili do zahajovacích projevů našich ministrů. V těchto projevech nás ministři seznámili se svými prioritami pro nadcházející ministerskou konferenci. Předsednictvo ocenilo vešměs velmi dobrý a věcný obsah a kvalitní přednes těchto projevů. Jmenovat si zaslouží zejména ministři Brazílie, Keni a ministryně Mexika, kteří byli za své výkony také oceněni drobnými cenami.

Jen dozněl poslední zahajovací projev, pustili se ministři s vervou do složitých jednání. Ta však neprobíhala tak hladce jako předešlé schalování návrhu ministryně Fidži na pořadí bodů agendy. Nejprve ministři otevřeli k jednání liberalizaci mezinárodního obchodu zeleným zbožím. Snahy o liberalizaci v tomto odvětví se na půdě WTO objevují již od roku 2001, ovšem

stále nebylo dosaženo žádného výsledku. Ministrům WTO se podařilo nepříznivý vývoj částečně zvrátit. Dlouhá kuloární jednání a složité rozpravy pléna o možnostech, které systém WTO má pro úpravu obchodu se zeleným zbožím, vyústily v sofistikovaný návrh řešení jako z dílny ženevských legislativců. Počítá se seznamem ekologicky šetrného zboží schvalovaným Ministerskou konferencí, jehož doplnění bude mít za úkol speciální

pracovní skupina ve spolupráci s Generální radou. Ministři také chtějí cla na zelené zboží výrazně snižovat. Objem snižování zcela upřesní až v ministerské deklaraci.

Ač jsme takový vývoj z pozice předsednictva nečekali, jako by coffee-break v ministrech probudil výraznou aktivitu. Rozhodli se vyjednávat o zeleném zboží přerušit a přešli k diskuzi o domácích subvencích v zemědělství. Toto téma je vysoce citlivé pro rozvojové

i rozvinuté země, které zastávají navzájem velmi protichůdné postoje. Není tedy divu, že celý zbytek jednacího dne jako by jen vyšlapávali kruhy v obilí. Snad večerní a ranní kuloární jednání umožní překlenout názorové mosty a dnešní jednací den bude podobně produktivní a ještě konsenzuálnější.

JAKUB KOPŘIVA
PETRA MACKŮ

Model NATO

The first day of negotiations is over. All the delegates showed how much they have learned at the past five workshops. All the hard work done in the course of preparing the strategy for the negotiations has paid off as the delegates stepped into position of real diplomats at the North Atlantic Council.

The chairs would like to express their appreciation of the activity during the session. Every single ambassador leveraged the opportunity to take the floor and effectively presented the standpoint of one's appointed country. The delegates quickly and successfully adopted the agenda and discussed the Resolute Support as a first point. It was favorable that the ambassadors chose to place this newly established mission in Afghanistan to the top, since it will determine all allied undertakings at least in the near future. There was a document submitted, amended and talked through. It is hard to praise a specific delegate since most of the present ambassadors contri-

buted significantly to the creation of the very first document within the NATO at the conference.

There was also a time to open the debate on the Situation in the Eastern Europe which appeared to be

even more pressing for the majority of the present delegates than the Resolute Support. We are looking forward to see the continuation of the discussion about this point on Sunday, when the delegates may possibly close the debate on the item under discussion.

Two more days are ahead and nobody knows how the negotiations will develop. We would like to encourage the delegates to stay as active in the future talks as they were on Saturday. Other points of agenda are expected to be argued out and it only depends on our honorable delegates how they will fulfill this task.

The negotiations are long and tough; however, the fact that the ambassadors were able to stay attentive and followed the interests of their country for the entire time shows the professionalism with which they performed the role of the delegates.

ADÉLA JIŘIČKOVÁ

Model EU

První jednací den přinesl v Radě Evropské unie celou řadu zajímavých okamžiků. Již od brzkých ranních hodin se ministryně a ministři intenzivně zabývali problematikou migrační politiky. Obecná rozprava, která začala okolo půl desáté, se nesla ve znamení nezvykle velkého počtu řádných projevů a následných reakcí. Z tohoto názorového kvasu poté vzešlo několik návrhů dokumentů, jejichž prostřednictvím se zástupci osmadvacítky pokoušeli revidovat některé nedostatky současného dublinského systému.

Za zlomový návrh sobotního jednání označují politologické špičky obsáhlý dokument z dílny Španělského království, který za podpory Malty spatřil světlo světa okolo jedenácté hodiny SEČ. Tento dokument se stal odrazovým můstkem pro sérii pozměňujících návrhů a další dokumenty, za kterými stáli mimo jiné ministři ze Švédska, Litvy, České republiky či Německa.

Během konkrétní rozpravy se řeč točila například okolo financování

a fungování agentury FRONTEX, bulharských plotů, lodí potápějících se ve Středozemním moři a kravaty finského ministra. Důležitým tématem se staly též passy a jejich odebrání.

Tiskové agentury se shodují, že v poměrně konstruktivním jednání se vyskytlo i několik emočně vypjatých momentů. Helsinky upozornily plénum, že uprchlíci nejsou pytle brambor ani otroci. Britský ministr

byl označen za xenofoba poté, co proti Stockholmu použil statistiky švédských nacionalistů zahrnující zvláštní souvislost mezi počtem muslimů a znásilnění.

V době uzávěrky tohoto čísla zbývalo do konce jednacího dne 56 minut a bohužel ještě nebylo zcela jasné, zda se Rada nakonec na nějakém dokumentu ve formě nařízení či doporučení usnese, ačkoliv kurzy některých pražských sázkových

kanceláří tomu jasně nasvědčovaly.

Atmosféra v jednací síle byla v průběhu dne optimistická a aktivní. Nezbyvá než doufat, že Rada Evropské unie bude v příštích hodinách konference stejně výkonná jako doposud a že hlas těch států, které zatím (jistě z taktických důvodů) spíše mlčely, zazní nad Nulselským údolím.

JAKUB MAZANEC

Model V4+

All the delegates of Model V4+ showed tremendous effort in tackling the most important security issue – the crisis in eastern Ukraine. Overcoming different positions, necessity of consensus and even technical difficulties with jamming projector they managed to structure the agenda into dozen of sub-points in order to negotiate efficiently and put up with the difficult task of weighing diplomatic and national interests.

However, as the joint statement has to be, indeed, joint, no documents can be achieved easily. We want to appreciate especially the work of Polish and German delegation as their delegates tried to push the negotiations further, although the question of military involvement of the V4 and Germany proved to be too complicated. But the delegates have yet another day to find common grounds either on this topic or/and on the following, should this be the drug trafficking TTIP and the newly added point –

reform of V4 and Germany.

After the fear from first negotiations is shed, all the ambassadors will, without doubts, participate in the deliberations including the delegation of Hungary which is remarkably united in their voting but heard less during the debates. We firmly believe that all the ambassadors prepared themselves for this difficult task. With well working projector, draft joint statements including several different sections and understanding of the rules of procedure, the only obstacle that lies between the delegates and the conclusion is the ability to compromise in order to seek unanimous decisions. But tomorrow is another day. We cherish the hope that even further debates will be as fruitful as the ones passed.

ŠIMON PRESSER

Geneze novin Chronicle

Chronicle, noviny háklivé na nesprávné nařčení časopisem nebo informačním letákem, jsou spjaté s projektem již od jeho prvního ročníku. V srpnu roku 1995, když začaly vznikat prvotní ideje o vzniku pražské simulace Spojených národů, usoudila skupinka 15 organizátorů, že projekt musí doprovázet pravidelný přísun informací, který účastníkům představí to, co se děje v ostatních simulovaných orgánech.

Název novin je inspirován stejnojmenným tištěným médiem, který vydával Houstonský model Spojených národů. Několik let však trvalo, než se název ustálil na současnou podobu. Druhou používanou variantou byl Chronikel. Redakce se dlouho také vyrovnávala s personálními změnami a zatížením jednotlivých členů. Ke stálým přispěvatelům několik ročníků patřila pouze tříčlenná skupinka nazvaná press corps, která měla povinnosti i v jiných sekcích projektu.

BAREVNĚ, NA INTERNET A DO ŠKOL

Grafika novin se od jejich vzniku změnila k nepoznání. V prvních ročnících, kdy ještě obsah vítězil nad formou, byly noviny 4 stránkové, psané na stroji a spojené kancelářskou sponkou. Osmý ročník se rozhodl do Chronicle investovat větší obnos peněz a delegáti se tak mohli všechna čísla pročíst v barevné podobě. Od barevné varianty se však brzy opustilo. Až na 13. ročníku se na konferenci objevil Chron v celobarevném zpracování, jednalo se však jen o nedopatření ze strany zástupce hlavního koordinátora Václava Kopeckého.

Okruh čtenářů Chronicle se začal rozšiřovat s usilovnější prací sekce Public Relations. Od sedmého ročníku noviny poprvé vycházely v elektronické podobě eChronicle. V rámci náborové kampaně před přijímacím řízením 10. ročníku se začaly nově také zasílat do škol. Organizátoři osmého ročníku nabídli účastníkům CD z konference, které obsahovalo jak Chronicle, tak backgroundy, fotky a závěrečnou zprávu.

Redakce se každý rok snažila noviny více a více otevřít delegátům. Zapojit je do tvorby Chronicle. Stalo se však, že se svojí snahou občas narazili, jak zmínila ve svém editoriale Veronika Němcová: „Když zástupce redakce posílal delegáty o veškeré kritické a jiné

připomínky nebo zprávy z výborů, které by bylo možno použít v Chronicle, počítal s tím, že je delegáti – v tomto případě delegátky – přinesou do redakce a nebudou svoji nespokojenost ventilovat na dámských toaletách nabádání ostatních, aby v případě nouze použili noviny PMUN místo toaletního papíru.“

KVALITNÍ OBSAH – ZÁKLAD ÚSPĚCHU

Rozsah prvních čísel nikdy nepřekročil deset stránek, o to ale byly příspěvky nahuštěnější informacemi a kvalitnější. Jak napsal v editoriale pátého ročníku Luboš Veselý: „Na tomto místě vůbec neměl být můj text – zamýšlel jsem zde otisknout Havlovu krizi iden-

www.photoforager.com

tity. Je však příliš dlouhá.“ Ano, redaktoři museli vždy uvažovat o co neefektivnějším využití prostoru. V prvních ročnících si redakce hodně zakládala na inspirativních úvodních slovech a glosách. Přejímali články ze zpravodajského servisu ČTK, informovali o dění v OSN, vymezili v novinách prostor pro informační okénko o krizi, pro test všeobecných znalostí či pro slovníček mladého diplomata, díky kterému účastníci zjistili, co obnáší preventivní diplomacie nebo opatření k vytvoření důvěry. Od osmého ročníku přibývalo v novinách hodnocení plenárních projevů delegátů dle novéhoustru: eye-contact, rychlost, srozumitelnost, adekvátnost a melodie.

Nemůžeme opomenout význam novin z hlediska uchování informací. Je záznamníkem Summitu.

Je ale i jeho Pandorinou skříňkou. Díky novinám budou zachovány přešlapy, špatně formulované věty a všechny vzcně sepsané odstavce – óda na Summit, které kdy v článcích zazněly. Citujme například noviny druhého ročníku: „Model je přínosem, model je zábavou, model je zkušeností. Stáváme se díky němu fyzicky i psychicky zdatnější.“ Vše ještě bylo dokreslené citováním výroků osobností českých dějin, jakými jsou Jan Neruda a T. G. Masaryk, na dolní liště novin. Během pátého ročníku jsme v Chronicle mohli narazit i na výkřiky typu: „Uvažte si kravaty – jedeme v tom už 5 let.“ nebo „Hurá do pátého, jubilejního ročníku! Bude ještě křupavější a lahodnější než předtím.“. Doplněné vysmátými emotikony.

Chronicle po dvacet let zachycoval milníky projektu ale i nemálo kuriózních událostí, kterými si Summit prošel. Dočetli jsme se například, jak organizátoři druhého ročníku PMUNu pochodili na rozhovor ve Snídani s Novou nebo že třetí ročník se na konferenci

přepnul na další kanály a viděl tam neustále to samé, uvěřil jsem, že se nejedná o katastrofický film.“ Následně líčí, jak vyšel na ulici a viděl celý downtown Manhattanu zahalený do velkého oblaku kouře.

PERLIČKA NA ZÁVĚR

V prvních číslech si redakce často nedělala přílišné starosti s formální stránkou novin, svědčí o tom i komická přestřelka, kterou umístil Chronicle v druhém ročníku do tiráže:

„Děkujeme všem, kteří přispěli do tohoto čísla Chronicle. Dnes i Almě Duljevič. (přála si být zvýrazněna – pozn. redakce) (lídi dobrovolně zacházejí s terminologií – pozn. Almy) (zkrátka se chce zviditelnit a ještě nás uráží – pozn. redakce) (oni se teď ještě i uráží!!! A manipulátoři s pravdou jsou – pozn. Almy) (No comment – komentář redakce)“

V novinách jsme také mohli najít třeba celostránkovou recenzi na populární film Matrix Revolutions nebo trochu nereprezentativní fotky ze Social eventu.

NENÍ KAŽDÝ DEN POSVÍCENÍ

Redakce Chronicle posílá každoročně do světa žurnalistiky jedince, kteří získali jedinečnou zkušenost s tvorbou a vydáváním novin. Nedá se říct, že by se jim pokaždé podařilo ve svých příspěvcích do Chronicle, přijít s něčím novým a objevným, vždy šlo ale poznat, že na článcích pracovali autoři se zánícením, dostali prostor, chopili se ho a náležitě ho využili. Snažili se své zážitky z ponoření do světa nových poznatků a vědomostí předat i ostatním.

Příprava novin i přes časovou úsporu, kterou přinesly v 21. století nové technologie, není nijak jednoduchá. Proto redakce všech ročníků Summitu doufaly, že s nimi čtenáři soucítí a přehlednou občasně přešlapy, kterým se v novinách nedaří vždy vyhnout. Slovy šéfredaktora novin šestého ročníku PMUN Jakuba Švestky: „Toto je poslední relativně klidně připravované číslo Chronicle. I když si tím trochu protřečím, cartridge, zpoždění článků a sněhová paralýza Evropy, jsou proti tvorbě konferenčních Chronů procházkou růžovým sadem.“

MICHAELA ŠRÁMKOVÁ

Top partneři

Generální partner
Pražského studentského summitu

Hlavní partner
Modelu OSN

Hlavní partner Modelu NATO

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

Partner jednání

Partner zahájení

Univerzitní
partner

Hlavní partner Modelu EU

Partneři Modelů

 Embassy of Canada
Ambassade du Canada

Mediální partneři

Hlavní mediální partner

LIDOVÉ NOVINY

Hlavní mediální partner

lidovky.cz
Zpravodajský server Lidových novin

Partner Chronicle

**METROPOLITNÍ
UNIVERZITA PRAHA**

RESPEKT

Za podpory

**AUTO ZRUCKÝ
DEALER NISSAN**

**Asociace
pro mezinárodní
otázky**
Association
for International
Affairs

- www.facebook.com/AMO.cz
- www.twitter.com/AMO_cz
- www.youtube.com/AMOcz